

A door het jaar 20
M. Assumpta
16 augustus 2026

Eerste lezing (Jes. 56, 1. 6-7)
Uit de profeet Jesaja

De Heer zegt: "Hou je aan mijn wetten en wees rechtvaardig.
Want nog even en dan kom Ik jullie redden.
Dan zal te zien zijn dat Ik rechtvaardig ben.
En al wie behoort tot andere volkeren,
maar die zich bij mij willen aansluiten,
wie mij willen dienen,
zich aan mijn heilige rustdag willen houden,
en vasthouden aan mijn verbond:
Ook zij zullen welkom zijn op mijn heilige berg,
ook voor hen zal het feest zijn in mijn huis.
Ik zal blij zijn met de offers die ze brengen op mijn altaar.
En mijn huis zal heten: Huis van gebed voor alle volken.'

Tweede lezing (Rom. 11, 13-15. 29-32)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en broeders,

Ik richt me nu tot jullie die geen Joden zijn.
Want ik wil de apostel zijn van de niet-joden.
Ik vind dat heel belangrijk, omdat ik daardoor de mensen van mijn eigen volk kan uitdagen,
zodat er enkelen tot redding zullen komen.
Het is het volk Israël dat Gods komst in Jezus heeft afgewezen.
Maar dat juist heeft de weg geopend om jullie dichterbij God te brengen.
Wanneer dus iemand van de joden dat goede nieuws wél wil geloven,
mogen we hem vergelijken met een dode die weer levend wordt.

Want God heeft nooit spijt over de liefde die hij iemand toedraagt,
of de opdracht, die hij gegeven heeft.

Het zit zo: het waren eerst jullie die ongehoorzaam waren aan God, maar nu zijn jullie gered doordat Israël ongehoorzaam werd.
Als zij dan zien hoe goed God nu voor jullie is, zullen zij ernaar gaan verlangen dat God ook voor hén zo goed zal zijn.
Dan zullen ze zich door Hem laten redden.
God heeft het dus zó geschikt, dat alle mensen Hem eerst ongehoorzaam werden, zodat Hij daarna uit liefde alle mensen kon redden.

Evangelie (Mt. 15, 21-28)
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

Jezus vertrok naar het gebied van Tyrus en Sidon.
Daar kwam een vrouw uit Kana naar Hem toe.
Ze riep: "Heer, Zoon van David, help mij alstublieft!
Er zit een vreselijke duivelse geest in mijn dochter!"
Maar Jezus zegde geen woord tegen haar.
Zijn leerlingen kwamen naar Hem toe en zeiden:
"Heer, stuur haar weg, want ze loopt achter ons aan te zeuren."
Toen zei Jezus tegen haar: "Ik ben alleen gestuurd naar de verdwaalde schapen van het volk Israël."
En toch kwam ze dichterbij, liet zich voor Hem op haar knieën vallen en zei: "Heer, help mij."
Maar Hij antwoordde: "Het is niet goed om het brood dat voor de kinderen is, voor de hondjes te gooien."
Toen zei ze: "Dat is waar, Heer, maar de hondjes eten wel de kruimels op die van de tafel van hun meesters vallen."
Dan antwoordde Jezus haar: "Vrouw, wat heb jij een groot geloof!
Je zal krijgen wat je hebt gevraagd."
Vanaf dat moment was haar dochter gezond.

Homilie

Z en B,

Toen kardinaal Prevost een goed jaar geleden op het balkon van de Sint Pieter verscheen als de nieuwe paus Leo XIV, dachten velen – ik ook – ‘Oei, gaan we met hem terug in de tijd?’.

Hij droeg de officiële gewaden, die paus Franciskus nooit heeft willen dragen.

Hij las een zorgvuldig voorbereide tekst voor.

En zijn eerste woorden waren niet het eenvoudige ‘goede avond’, maar het liturgische ‘vrede met u’.

Maar ondertussen is het wel duidelijk dat dit niet meer is dan een andere stijl.

Paus Franciscus was heel spontaan en direct. Paus Leo is veel bedachtzamer en afgewogen.

Paus Franciskus sprak in eenvoudige taal en deed graag onverwachte, verrassende uitspraken. Het gevaar zat er natuurlijk altijd wel in dat hij ook ongelukkige uitspraken deed.

Zoals over het kweken van de konijnen, of over dokters als huurmoordenaars.

Paus Leo daarentegen is beducht voor dergelijke misverstanden, en bereidt daarom altijd zorgvuldig voor wat hij zal zeggen.

Dat is zijn goed recht, want het komt ieder mens toe zichzelf te zijn. En proberen iemand anders te imiteren lukt toch niet, men verliest ermee zijn geloofwaardigheid.

Maar de boodschap die hij, goed afgewogen, verkondigt, boet niet in aan scherpte en duidelijkheid.

Hij gaat geen enkel maatschappelijk probleem uit de weg, is er klaar en duidelijk over, en praat geen politieke leiders naar de mond.

Zijn woorden inzake oorlog en vrede, en de migratie- en vluchtelingenproblematiek leggen duidelijk de vinger op de wonde.

Zo veroordeelt hij in zijn eerste encycliek Magnifica Humanitas krachtig alles wat afbreuk doet aan de waardigheid van de mens, en hij geeft erin ook kritiek op alle beleid dat geen recht doet aan mensen op de vlucht.

Hij benadrukt dat ieder beleid in functie moet staan van het algemeen welzijn, en moet gedragen worden door onderlinge solidariteit in het besteden van de bestaansmiddelen.

In navolging van paus Franciscus laat hij zijn woorden ook gepaard gaan met duidelijke tekenen.

Dat in april II. zijn eerste grote reis hem in verschillende Afrikaanse landen bracht, was een aanklacht tegen de rest van de wereld, die het hele continent uitbuit, er de rijkdommen wegroeft, en er de mensen laat lijden in bloedige conflicten en zware armoede.

Hij was ook niet mis te verstaan als hij de uitnodiging van president Trump afgewezen heeft om op 4 juli mee de 250ste verjaardag van de Verenigde Staten te vieren. Uitgerekend op die dag heeft hij de vluchtelingen bezocht die aangespoeld zijn op het eiland Lampedusa.

En dat hij Spanje uitkoos voor zijn eerste belangrijk bezoek aan een Europees land was ook niet toevallig.

Het was een krachtige blijk van steun aan het beleid van de Spaanse regering van premier Sanchez die meer dan andere landen opkomt voor vredesmaatregelen en migrantenopvang.

Ja, Z en B, beide pausen benadrukken sterk – en elk op zijn manier - de zorg voor armen en vreemdelingen.

Dat is niet toevallig, want dat is doorheen de bijbel een heel belangrijk thema.

Mozes reeds drukte het het volk meerdere keren op het hart:

“Vreemdelingen mag je niet uitbuiten of onderdrukken, want jullie zijn zelf vreemdelingen geweest in Egypte.”

Ook de lezingen van deze zondag wijzen erop dat voor God niemand mag worden uitgesloten.

Jesaja laat God zeggen: Iedereen zal welkom zijn in mijn huis, het zal heten: huis van gebed voor *alle* volken.

Zo schrijft Paulus ook aan de Romeinen: God heeft het zo geschikt, dat hij uit liefde *alle* mensen wil redden.

En in het evangelie volgen we een dialoog tussen Jezus en een vrouw uit een vreemd land.

Ze vraagt hem om ondersteuning.

Eerst speelt hij een spelletje met haar. 'Eigen volk eerst' zegt hij.

'Misschien wel,' antwoordt zij 'maar kunnen zelfs de kruimeltjes, die van jullie rijke tafels vallen, niet gegeven worden?'

'Je hebt een groot geloof' zegt Jezus dan 'Jij hebt echt begrepen waar het God om te doen is.'

Mattheus vertelt er niet bij of andere mensen dat gesprek gehoord hebben, Farizeeërs of schriftgeleerden misschien.

Maar als dat zo zou zijn geweest, dan zullen die beschaamd de andere kant hebben opgekeken.

Misschien zouden zij een conferentie bijeengeroepen hebben om vreemdelingen te beletten zo een vrijpostige houding aan te nemen.

Zoals onze Europese ministers van asiel en migratie onmiddellijk hun vakantie hebben onderbroken wanneer een groep vreemdelingen in de Spaanse enclave Ceuta opdoken om te vragen of er voor hen ook geen kruimels van onze tafels vallen.

Het beleid dat de meeste Europese landen voeren is er zeker geen van solidariteit met vreemdelingen.

En onze eigen regering pronkt met wat zij noemt: het strengste terugkeerbeleid ooit.

We mogen dankbaar zijn dat we aan het hoofd van onze katholieke kerk twee pausen op rij hebben, die niet bang zijn een tegenstem te laten horen.

Zij schrikken er niet voor terug de Bijbelse boodschap om te zetten in heel concrete toepassingen voor de huidige tijd.

En laten wij ons door hen inspireren om het ook in onze pastorale eenheid niet bij mooie woorden te laten.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.